

Josep Rull: un "poeta" expert en obres

L'actual conseller de Territori i Sostenibilitat ja havia sonat per al càrrec en diverses ocasions

Josep Rull (Terrassa, 1968) és un home a les portes de gairebé tot. Es va forjar políticament en...

(aquí al mig es parla de la seva trajectòria política)

... Rull accedeix a una conselleria per a la qual ha sonat en diverses ocasions en CDC, Territori i Sostenibilitat ... sense deixar, això sí, els seus ideals: la independència de Catalunya, la seva família i **la passió pels còmics de Tintín**. Possiblement, **el coet del Viatge a la Lluna de Tintín** passi del seu despatx de la seu de CDC al que ocuparà a la planta més alta de la conselleria a l'Avinguda Terradellas.

(Font: el Periódico, les cares de l'equip de Puigdemont – Fidel Masreal)

Tintín al país del vermut

No se sap si atrets per Tintín, pel vermut o les dues coses, el cas és que, ahir al migdia, Llibres Low Cost de Figueres es va farcir, literalment, de gent per celebrar el 87è aniversari del naixement de Tintín. S'hi

Soldevilla, Sucarrats i Martin

presentava també el llibre Teoria i pràctica del vermut, dos temes que, a priori, no casaven gaire, si no fos que un dels coautors del llibre sobre el vermut, Josep Sucarrats, és un consumat tintinaire. A l'aniversari de Tintín, també hi eren el tintinòleg local Joan Manuel Soldevilla (autor del llibre Som i serem tintinaires) i Sergi Martin, coautor també del llibre sobre el vermut. Sembla que l'enllaç entre el vermut i Tintín acaba aquí, tot i que, durant una bona estona, els escriptors van fer les mil i una caramboles per lligar els dos temes: els còmics de Tintín i el vermut. Van trobar l'enllaç, és clar, amb les begudes alcohòliques, la gran passió del capità Haddock. En tot cas, va quedar clar

que el lligam definitiu no és altre que la necessitat social que tenim de fer petar la xerrada amb els amics sobre els temes que ens apassionen, i si la xerrada es fa amb un vermut pel mig, que sempre ajuda a trencar el gel, la cosa ja és gairebé perfecta.

(Font: El Punt Avui – Nuri Fornés)

Polititzant Tintin, l'ascensió cap a on?

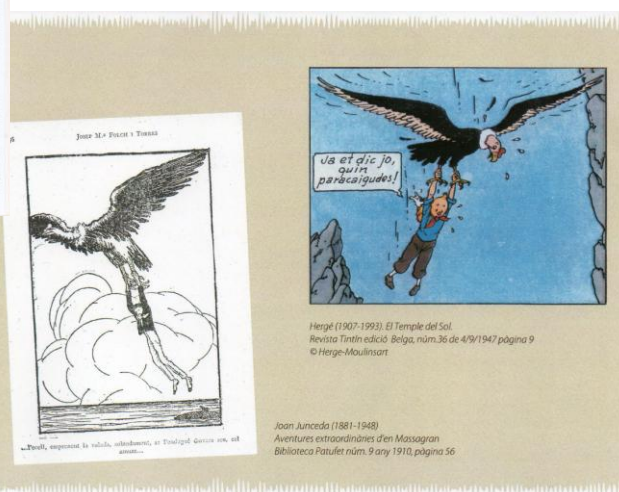
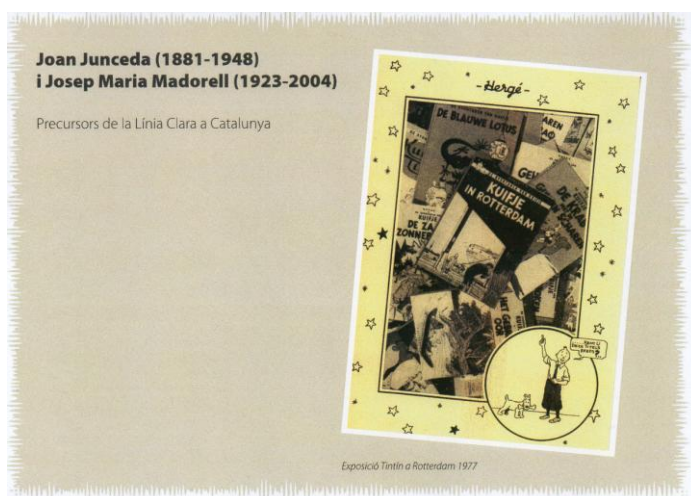

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

El soci Oriol Rafel ens ha enviat físicament aquesta “espècie de targeta nadalenca” en format de díptic.

La línia clara és un estil d'història gràfica. El nom prové del terme *Klare Lijn* en neerlandès i *ligne claire* en francès i té el seu origen en la definició que es fa de bona part del còmic francobelga. El dibuixant neerlandès Joost Swarte va ser el primer que va utilitzar el terme el 1977, amb motiu de l'exposició Tintin a Rotterdam.

Normalment, la línia clara es defineix per una delimitació amb un traç negre depurat i regular dels personatges, decorats... Els escenaris solen ser tractats de forma realista, mentre que el dibuix dels personatges està fet amb trets caricatúrescos. El arguments acostumen a ser del gènere d'aventures.

El principal referent de la línia clara és Hergé (1907-1993), però l'Escola de Brussel·les està composta per altres autors com Edgar P. Jacobs, Jacques Martin, Bob de Moor

que treballaren a la revista Tintin publicada per l'editorial Lombart. Altres escoles són la de Marcinelle al voltant de la revista Espiré, editada per Dupuis o autors que treballaren per la revista Pilote editada per Dargaud.

En el còmic en català, el màxim referent de la línia clara seria Josep Maria Madorell (1923-2004), encara que ell mateix, sense renunciar a la definició, parlava del seu estil com una evolució de l'obra que havien realitzat els grans mestres catalans uns anys abans, sobretot la de Joan Junceda (1881-1948).

Les extraordinàries aventures d'en Massagran (1910) foren escrites per Josep Maria Folch i Torres (1880-1950) i il·lustrades per Joan Junceda. Anys més tard (1981), foren passades a format còmic amb guió de Ramon Folch i Camarasa (1926 -) i dibuix de Josep Maria Madorell.

NADAL 2015

